

Lag om skogsvårdsföreningar 10.7.1998/534

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som bestäms i 67 § riksdagsordningen, föreskrivs:

1 §

Syftet med skogsvårdsföreningar

En skogsvårdsförening är en sammanslutning av skogsägare vilken har till syfte att främja lönsamheten hos det skogsbruk som skogsägarna idkar och uppnåendet av de övriga mål som de uppställt för sitt skogsbruk samt främja en i ekonomiskt, ekologiskt och socialt hänseende hållbar skötsel och användning av skogarna.

För att nå sina syften har skogsvårdsföreningen rätt att få sådana skogsvårdsavgifter som avses i denna lag.

2 §

Definitioner

Med *skogsägare* avses i denna lag den som vid ingången av ett kalenderår äger en fastighet som inbegriper mark vilken kan användas till skogsbruk (*skog*). Vad som i denna lag bestäms om skogsägare tillämpas även på den som har ständig besittningsrätt till skogen. Bestämmelserna om skogsägare tillämpas inte på den vars besittningsrätt till skogen baserar sig på ett avtal som skogsägaren eller en tidigare ägare har ingått.

Som skogsägare betraktas fysiska personer eller sådana samfund, sammanslutningar eller samfällda förmåner som avses i inkomstskattelagen (1535/1992). I fråga om skog som makar äger eller besitter gemensamt betraktas makarna tillsammans som skogsägare.

Med *mark som kan användas till skogsbruk* avses sådan skogsmark som avses i 7 § 2 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005). (10.11.2006/967)

3 §

Skogsvårdsföreningens allmänna uppgift

En skogsvårdsförening har till uppgift att inom sitt verksamhetsområde erbjuda skogsägarna de tjänster som de behöver när de idkar skogsbruk och att ordna sådan fackmannahjälp som skogsägarna därvid kan behöva.

4 §

Krav på opartiskhet

En skogsvårdsförening och dess anställda skall behandla de skogsägare som betalar skogsvårdsavgift opartiskt. När det är fråga om uppgifter i anslutning till virkeshandel får skogsvårdsföreningen eller dess anställda inte heller genom egna åtgärder försätta köparna inbördes i olika ställning.

I syfte att utjämna betydande skillnader i sammangående skogsvårdsföreningars förmögenhet kan avvikelser från det i 1 mom. nämnda kravet på opartiskhet göras i fråga om skyldigheten att betala skogsvårdsavgift under högst tre år.

5 §

Skogsvårdsförenings verksamhetsområde

Skogscentralen fastställer på ansökan gränserna för skogsvårdsföreningens verksamhetsområde. Den skogscentral är behörig inom vars verksamhetsområde det finns mest sådan för fastställelse förelagd mark som kan användas till skogsbruk.

En skogsvårdsförenings verksamhetsområde skall fastställas till en sådan storlek att det med hjälp av de skogsvårdsavgifter och andra inkomster som inflyter från verksamhetsområdet är möjligt för skogsvårdsföreningen att skaffa tillräckligt med personal och andra resurser för att uppnå sitt syfte och utföra sina uppgifter. Ett mål är även att skogsvårdsföreningens gränser i mån av möjlighet skall följa andra förvaltningsgränser. På grund av särskilt vägande orsaker kan man avvika från dessa krav.

Närmare bestämmelser om skogsvårdsförenings verksamhetsområde utfärdas genom förordning.

6 §

Medlemskap i skogsvårdsförening

Medlemmar i en skogsvårdsförening är, om de inte avböjer medlemskap, de skogsägare som har besittningsrätt till skog inom föreningens verksamhetsområde och är skyldiga att för skogen betala skogsvårdsavgift till skogsvårdsföreningen. I fråga om en fastighet eller ett område som ägs av flera gemensamt är alla ägare på det sätt som avses ovan medlemmar i skogsvårdsföreningen. Andra skogsägare har rätt att bli medlemmar så som bestäms i föreningslagen (503/1989).

En skogsägars medlemskap i en skogsvårdsförening börjar när föreningens verksamhetsområde har fastställts och föreningen registrerats. Medlemskapet i en skogsvårdsförening upphör när skogsägens skriftliga anmälan om utträde har inkommit till skogsvårdsföreningen. I skogsvårdsföreningens stadgar kan inte bestämmas att utträdet träder i kraft först efter en bestämd tid eller rätten till utträde på andra sätt begränsas.

Om uteslutning av en medlem i en skogsvårdsförening gäller föreningslagen. Utträde eller uteslutning ur en skogsvårdsförening upphäver inte rätten för en skogsägare som betalar skogsvårdsavgift att få service av skogsvårdsföreningen.

7 §

Verksamhet inom virkeshandel och drivning

En skogsvårdsförening får inte idka handel genom att köpa eller sälja avverkningsrätter eller virke för egen räkning eller idka annan näringsverksamhet som inte är nödvändig för uppnående av föreningens syfte eller utförande av dess uppgifter. En skogsvårdsförening kan ingå virkeshandelsavtal, med undantag för energivirke och virke som levereras till småföretag

för egen förädling inom skogscentralens verksamhetsområde, endast med skriftliga fullmakter i de ifrågavarande skogsägarnas namn. Med energivirke avses i denna lag utöver virke avsett till bränsle även gagnvirke från samma stämplingspost. Med småföretag avses i denna lag ett företag vars huvudsakliga verksamhetsområde är träförädling och vars årliga genomsnittsförbrukning uppgår till mindre än 6 000 kubikmeter fast mått rundvirke.

I fråga om virkeshandel och drivning i samband därmed, utom då det gäller energivirke eller sådant i 1 mom. avsett virke som småföretag behöver, kan skogsvårdsföreningen ge fackmannahjälp och service bara åt säljaren eller av denne befullmäktigat ombud. Denna service får dock inte försvaga den fackmannahjälp som ges skogsägarna för uppgifter inom skogsvården.

En skogsvårdsförening får inte vara delägare eller medlem i en sammanslutning, som huvudsakligen idkar verksamhet förbjuden för skogsvårdsföreningar. Detsamma gäller delägarskap, medlemskap eller bestämmande inflytande i en sammanslutning, inom vilken en sammanslutning i en koncern enligt 6 § bokföringslagen (1336/1997) huvudsakligen idkar sådan verksamhet.

Närmare bestämmelser om skogsvårdsföreningens samt dess förtroendevaldas och anställdas verksamhet inom virkeshandel och drivning utfärdas genom beslut av det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor.

8 §

Grunderna för skogsvårdsavgiften

För sådan mark som kan användas till skogsbruk skall i skogsvårdsavgift betalas skogsägarvis en grundavgift och en hektarbestämd avgift. Grundavgiften är 70 procent av det aritmetiska medeltalet för medelrotpriset per kubikmeter virke under de tre närmast föregående kalenderåren i hela landet.

För den hektarbestämda avgiften indelas landet i fyra zoner som följer:

1) Till den första zonen hör hela Södra Finlands län samt de kommuner i Västra Finlands län och Östra Finlands län som inte hör till den andra zonen.

2) Till den andra zonen hör i *Västra Finlands län* kommunerna Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Bötom, Dragsfjärd, Etseri, Evijärvi, Gustavs, Halsua, Himanka, Honkajoki, Houtskär, Ilmajoki, Iniö, Jakobstad, Jalasjärvi, Jurva, Jämijärvi, Kankaanpää, Kannus, Karleby, Karstula, Karvia, Kaskö, Kauhajoki, Kauhava, Kaustby, Kelviå, Kihniö, Kinnula, Kivijärvi, Korpo, Korsholm, Korsnäs, Korteshjärvi, Kristinestad, Kronoby, Kuortane, Kurikka, Kyyjärvi, Laihela, Lappajärvi, Lappo, Larsmo, Lehtimäki, Lestijärvi, Lillkyro, Lochteå, Malax, Maxmo, Merimasku, Nagu, Nurmo, Nykarleby, Närpes, Oravais, Parkano, Pedersöre, Perho, Peräseinäjoki, Pihtipudas, Pylkönmäki, Rimito, Sastmola, Seinäjoki, Siikainen, Soini, Storkyro, Storå, Toholampi, Tövsala, Töysä, Ullava, Vasa, Velkua, Vetil, Vimpele, Västanfjärd, Vörå, Ylihärmä, Ylistaro och Östermark, i *Östra Finlands län* kommunerna Ilomants, Juuka, Kiuruvesi, Lieksa, Nurmes, Polvijärvi, Rautavaara, Sonkajärvi, Valtimo och Vieremä samt i *Uleåborgs län* de kommuner som inte hör till den tredje zonen.

3) Till den tredje zonen hör Kuusamo, Pudasjärvi och Taivalkoski i Uleåborgs län samt de kommuner i Lapplands län som inte hör till den fjärde zonen.

4) Till den fjärde zonen hör Enontekis, Enare och Utsjoki i Lapplands län.

Den hektarbestämda avgiften kan inom den första zonen vara högst elva procent, inom den andra zonen högst sju procent, inom den tredje zonen högst tre procent och inom den fjärde zonen högst en och en halv procent av det aritmetiska medeltalet för medelrotpriset per kubikmeter virke under de tre närmast föregående kalenderåren i hela landet. Maximibeloppet av den arealbaserade skogsvårdsavgift som skogsägaren skall betala till skogsvårdsförening är inom alla zoner trettio gånger det aritmetiska medeltalet för medelrotpriset per kubikmeter virke under de tre närmast föregående kalenderåren i hela landet.

9 §

Påförande av skogsvårdsavgiften

Skogsvårdsföreningen beslutar om den hektarbestämda avgiftens storlek för ett kalenderår i sänder. Utanför skogsvårdsföreningarnas verksamhetsområden uttas en grundavgift och i hektarbestämd avgift hälften av det zonbestämda maximibelopp som avses i 8 § 3 mom.

Skogsvårdsavgift påförs inte, om arealen av en skogsägares mark som kan användas till skogsbruk inom skogsvårdsföreningens verksamhetsområde understiger tolv hektar i Lapplands län, sju hektar i Uleåborgs län och fyra hektar i landet i övrigt. En skogsägare som på det sätt som avses i 6 § 1 mom. har blivit medlem i en skogsvårdsförening är dock skyldig att betala grundavgiften så länge han är medlem i skogsvårdsföreningen.

Det i skogsbruksfrågor behöriga ministeriet fastställer årligen på framställning av Skogsforskningsinstitutet det aritmetiska medeltalet för medelrotpriset per kubikmeter virke under de tre närmast föregående kalenderåren i hela landet.

10 §

Befrielse från skogsvårdsavgift

En skogsägare befrias på begäran från skogsvårdsavgift för sin skog för högst tio år, om följande villkor uppfylls:

- 1) för skogen har uppgjorts en skogsbruksplan som är i kraft,
- 2) skogen i minst tre år har skötts och använts med iakttagande av kraven på god skötsel och användning av skogarna,
- 3) skogen inte belastas av klara skogsvårdsmässiga brister,
- 4) för skötsel och användning av skogen finns att tillgå andra än skogsfackmän anställda vid en skogscentral eller skogsvårdsförening, om skogsägaren eller maken inte själv är skogsfackman eller har en examen motsvarande skogsbruksföretagarexamen eller har avlagt ett fristående prov på samma nivå, samt

5) skogsägaren inte är medlem i den skogsvårdsförening inom vars verksamhetsområde skogen finns.

Befrielse från skogsvårdsavgift söks hos den skogscentral inom vars verksamhetsområde skogen finns. Befrielse gäller även skog som kommer i en sådan skogsägars ägo som fått befrielse från skogsvårdsavgift under den tid befrielsen gäller, om befrielsen har beviljats för alla skogar som är i skogsägens ägo inom skogscentralens verksamhetsområde vid tidpunkten då ansökan har lämnats in. Ett beslut genom vilket rätt till befrielse från skogsvårdsavgift har beviljats tillämpas första gången på skogsvårdsavgiften för det år som följer på det år då ansökan gjordes.

Om villkoren i 1 mom. inte längre uppfylls, skall skogscentralen efter att ha hört skogsägaren upphäva befrielsen från skogsvårdsavgift. Ett beslut genom vilket befrielse från skogsvårdsavgift har upphävts tillämpas första gången på skogsvårdsavgiften för det år som följer på det år då beslutet vann laga kraft.

11 §

Redovisning av avgifter

Av de skogsvårdsavgifter som uppbärs inom en skogsvårdsförenings verksamhetsområde redovisas 98 procent till skogsvårdsföreningen och två procent till Skatteförvaltningen som ersättning för uppbörden och redovisningen av avgifterna. En skogsvårdsförening kan likväl inte få medlen förrän föreningens verksamhetsområde har fastställts. (11.6.2010/514)

De skogsvårdsavgifter som uppbärs utanför skogsvårdsförenings verksamhetsområde redovisas till skogscentralen.

12 §

Användning av medlen

En skogsvårdsförening skall använda de medel som inflyter med stöd av 11 § 1 mom. i främsta hand till sådan rådgivning, utbildning och information till skogsägarna inom dess verksamhetsområde som avser skogsskötsel eller som i allmänhet främjar skogsbruket samt för skogsvårdsföreningens administrativa uppgifter. Medel får användas för att främja en bärkraftig skötsel och användning av skogarna samt för att trygga förutsättningarna för biologisk mångfald i skogarna. Medlen är avsedda för att främja åtgärder som är viktiga speciellt ur virkesproduktionssynvinkel.

Skogsvårdsavgifter får inte användas till de egentliga arbetskostnaderna för sådan arbetstjänst som skogsvårdsföreningen tillhandahåller och inte heller annars på ett sådant sätt som innebär en väsentlig snedvridning av konkurrensen. Skogsvårdsavgifter får inte heller användas till virkeshandelsverksamhet, med undantag för uppgörande av virkesförsäljningsplaner.

Skogscentralen skall av de medel som inflyter till den med stöd av 11 § 2 mom. deponera hälften att överlåtas till skogsvårdsförening som senare inleder sin verksamhet inom området, medan hälften av medlen skall användas till att främja det enskilda skogsbruket inom området.

Närmare bestämmelser om användningen av de avgifter som uppbärs med stöd av denna lag utfärdas genom förordning, och med stöd av den genom beslut av det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor.

13 §

Uppbörd av avgifterna

Skatteförvaltningen räknar ut den skogsvårdsavgift som varje skogsägare ska betala samt uppbär och redovisar avgifterna. (11.6.2010/514)

Vad som bestäms om beskattningsförfarandet samt om sökande av ändring i beskattningen skall på motsvarande sätt gälla skogsvårdsavgiften i tillämpliga delar.

14 §

Reservfond och ekonomiska ansvarsförbindelser

Skogsvårdsföreningen skall ha en reservfond, vars medel skall uppgå minst till beloppet av de skogsvårdsavgifter som i medeltal per år influtit till föreningen under de tre närmast föregående åren. De medel som hör till reservfondens minimibelopp får föreningen använda endast med tillstånd av skogscentralen när särskilda skäl det kräver. Reservfonden skall kompletteras, om den på grund av att medel använts eller skogsvårdsavgiften stigit blivit mindre än vad som anges ovan.

Skogsvårdsföreningen kan göra placeringar och i andra än i 7 § 3 mom. avsedda sammanslutningar åta sig ansvarsförbindelser, om de är ringa i förhållande till föreningens ekonomi. Det sammanlagda beloppet av placeringarna och ansvarsförbindelserna får inte överstiga föreningens fria egna kapital. Placeringarna och ansvarsförbindelserna får inte äventyra föreningens verksamhet.

15 §

Beslutsfattande i skogsvårdsförening

Den beslutanderätt som tillkommer skogsvårdsföreningens medlemmar utövas av fullmäktige, vars ledamöter föreslagits av medlemmarna och utsetts genom val. Om skogen ägs av ett samfund, en sammanslutning eller en samfällid förmån som avses i 2 § 2 mom. eller av makar gemensamt, har skogsägarna en gemensam röst. Fullmäktige väljs på en gång utan indelning i valdistrikt med anlitande av posten. När en skogsvårdsförening sammanslås med en annan kan fullmäktige likväl första gången väljas med iakttagande av indelning i valdistrikt. Fullmäktiges mandattid är fyra år.

Medlemmarna i skogsvårdsföreningens styrelse väljs så att styrelsens sammansättning i tillräcklig mån är representativ för de olika delarna av skogsvårdsföreningens verksamhetsområde och skogsägarkåren.

När beslut fattas om sammanslagning av skogsvårdsföreningar och om arrangemang i samband därmed, gäller som beslut, utan hinder av 27 § föreningslagen, den mening som vid omröstning fått mer än hälften av rösterna. Vid lika röstetal gäller som beslut den mening som mötets ordförande meddelar att han omfattar eller, om omröstning sker vid ett särskilt

omröstningstillfälle eller med anlitan­de av posten, den mening som vinner vid lottdragning. Det är inte möjligt att i skogsvårdsföreningens stadgar avvika från detta beslutsförfarande.

Skogsvårdsföreningens fullmäktige tillsätter en valbestyrelse, som ansvarar för förrättandet av val. För valet har skogsvårdsföreningen rätt att av den myndighet som ansvarar för beskattningen få en förteckning över de skogsägare som är skyldiga att betala skogsvårdsavgift.

Genom förordning bestäms närmare om valet av fullmäktige för en skogsvårdsförening.

16 §

Bokföring och revision

En skogsvårdsförenings räkenskapsperiod är ett kalenderår. Skogsvårdsföreningens bokföring skall upprättas så att av den framgår hur skogsvårdsavgiftsmedlen har använts. Beträffande skogsvårdsföreningens bokföringsskyldighet, bokföring och bokslut gäller bokföringslagen.

För revisionen skall skogsvårdsföreningens fullmäktige välja minst en revisor, som är av Centralhandelskammaren, av en handelskammare eller av revisionsnämnden för den offentliga förvaltningen och ekonomin godkänd revisor eller revisionssammanslutning. Om skogsvårdsföreningen har bara en revisor och denne inte är en sådan revisionssammanslutning som avses ovan, skall åtminstone en revisorssuppleant utses. Beträffande skogsvårdsföreningens revision gäller revisionslagen (936/1994).

17 § (19.12.2003/1142)

Jäv

Beträffande jäv för styrelsemedlemmar och funktionärer i en skogsvårdsförening gäller i tillämpliga delar 28 § förvaltningslagen (434/2003).

18 §

Skadeståndsskyldighet

Utöver vad som föreskrivs i föreningslagen skall en medlem i en skogsvårdsförenings styrelse och en anställd vid föreningen ersätta föreningen, en medlem av föreningen eller någon annan förorsakad skada som uppstått genom överträdelse av denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter utfärdade med stöd av den. På ersättning för sådan skada tillämpas i övrigt föreningslagen. Angående skadeståndsskyldighet för den som står i arbetsförhållande till en skogsvårdsförening gäller vad som särskilt föreskrivs därom.

19 §

Anmälningar till föreningsregistret

När en skogsvårdsförenings verksamhetsområde har fastställts, skall föreningen omedelbart registrera sig på det sätt som anges i 48 § föreningslagen.

De till föreningsregistret riktade anmälningar som avses i 9 kap. föreningslagen skall skogsvårdsföreningen tillställa skogscentralen, som skall sända dem vidare till den myndighet som avses i 47 § 1 mom. föreningslagen.

Namnet på en sådan förening som avses i denna lag skall innehålla ordet "metsänhoitoyhdistys" eller motsvarande svenskt ord. Dessa ord får inte användas i namnet på någon annan förening.

20 §

Förhållande till föreningslagen

Om inte något annat följer av denna lag eller av förordning som utfärdats med stöd av den tillämpas föreningslagen på skogsvårdsföreningar.

21 §

Ändringssökande

I beslut som meddelats med stöd av denna lag får ändring sökas så som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att överklaga beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut. (23.3.2007/318)

22 §

Tillsyn och påföljder

Skogscentralen utövar tillsyn över skogsvårdsföreningarna inom sitt verksamhetsområde. Skogscentralen har rätt att av en skogsvårdsförening få de uppgifter, handlingar och utredningar som den anser sig behöva för tillsynen. Uppgifter som erhållits för tillsynen över en skogsvårdsförening får inte röjas för utomstående eller användas för annat ändamål utan tillstånd av skogsvårdsföreningen.

Skogscentralen skall rikta en skriftlig anmärkning mot den som handlar i strid med denna lag eller med stöd av den utfärdade föreskrifter eller bestämmelser.

Om verksamhet som strider mot denna lag eller mot föreskrifter eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den till sin karaktär är grov eller fortsätter efter en sådan anmärkning som avses i 2 mom., skall skogscentralen förplikta den som saken gäller att iaktta föreskrifterna och bestämmelserna. I beslutet kan bestämmas att det skall iakttas trots att ändring söks, om inte besvärsinstansen bestämmer något annat.

Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen förena skogscentralens beslut enligt 3 mom. med vite så som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

23 §

Ledning av och tillsyn över verkställigheten

Ledningen av och tillsynen över verkställigheten av denna lag ankommer på det i skogsbruksfrågor behöriga ministeriet, som kan meddela allmänna föreskrifter och anvisningar om verkställigheten av lagen.

24 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

25 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Genom denna lag upphävs lagen den 17 november 1950 om skogsvårdsföreningar (558/1950) jämte ändringar (*den gamla lagen*).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

26 §

Övergångsbestämmelser som gäller skogsvårdsavgiften

Skogsvårdsavgifterna för 1999 uppbärs och redovisas enligt den gamla lagen. Skogsvårdsavgifterna för 2000 uppbärs och redovisas enligt denna lag. Från ingången av 2001 redovisas dock skogsvårdsavgifterna enligt denna lag oberoende av uppbördsåret. De fjärdedelar av skogsvårdsavgiften vilka avses i 8 § 4 mom. i den gamla lagen uppbärs och redovisas dock enligt den gamla lagen.

Vid användningen av de skogsvårdsavgifter som redovisats enligt 13 § i den gamla lagen iakttas den gamla lagen och med stöd av den utfärdade bestämmelser så länge dessa medel används.

En enligt 8 § 4 mom. i den gamla lagen beviljad rätt att betala en fjärdedel av skogsvårdsavgiften gäller den tid för vilken den beviljats, dock högst till den 31 december 2001, om inte skogscentralen beslutar något annat. I fråga om skogsmark som sköts och används för statens räkning är rätten att betala en fjärdedel av skogsvårdsavgiften i kraft till nämnda datum, om inte skogscentralen beslutar något annat. Fjärdedelen av skogsvårdsavgiften beräknas på det procenttal som skogsvårdsföreningen sista gången påfört enligt 8 § 2 mom. i den gamla lagen.

27 §

Andra övergångsbestämmelser

Behandlingen av sådana i den gamla lagen avsedda ärenden som är anhängiga när denna lag träder i kraft slutförs enligt den gamla lagen.

Skogsvårdsförenings stadgar skall ändras så att de stämmer överens med denna lag senast den 31 december 2000.

Fullmäktige som avses i 15 § 1 mom. och styrelse som avses i 15 § 2 mom. skall utses för varje skogsvårdsförening senast den 31 december 2000. Fullmäktiges och styrelsens mandatperioder börjar den 1 januari 2001.

Delägarskap i en skogsvårdsförening eller medlemskap i en sammanslutning som huvudsakligen idkar virkeshandel skall, om delägarskapet eller medlemskapet uppkommit medan den gamla lagen gällde och strider mot 7 § 3 mom. i denna lag, ändras i överensstämmelse med denna lag senast den 31 december 2006. Ett gammalt avtal enligt vilket en skogsvårdsförening lämnar en virkesköpare tjänster, skall om avtalet ingåtts medan den gamla lagen gällde och strider mot 7 § 2 mom. i denna lag upphöra senast den 31 december 1999.

Gränserna för skogsvårdsföreningarnas verksamhetsområden, som fastställts med stöd av 2 § i den gamla lagen, förblir i kraft vid denna lags ikraftträdande.

RP 171/1997, JsUB 8/1998, RSv 77/1998

Ikraftträdelsestadganden:

19.12.2003/1142:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

RP 82/2003, JsUB 4/2003, RSv 80/2003

10.11.2006/967:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

RP 117/2006, FiUB 17/2006, RSv 133/2006

23.3.2007/318:

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2007.

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag omfattas av Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts av skogscentralen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 178/2006, GrUU 45/2006, JsUB 19/2006, RSv 281/2006

11.6.2010/514:

Denna lag träder i kraft den 1 september 2010.

RP 288/2009, FiUB 12/2010, RSv 37/2010